

گزارش خبری

بی‌آبی اصلی‌ترین مشکل سازه‌های آبی

■ CHN: با وجود ثبت سازه‌های آبی شوشتر در فهرست آثار جهانی اما هر ساله از میزان آب مورد نیاز آبشارهای این مجموعه کاسته می‌شود. علاوه بر این کمبود مراکز اقامتی در شوشتر نیز موجب سردرگمی گردشگران علاقه‌مند به این مجموعه می‌شود. به اعتقاد مسؤولان و کارشناسان، این دو مساله، اصلی‌ترین مشکلات پیش‌روی این اثر جهانی است. بنا بر گزارش خبرگزاری میراث فرهنگی، دو سال از جهانی شدن شوشتر و سازه‌های آبی‌اش می‌گذرد، در این مدت اگرچه نه تنها آن طور که باید از این مجموعه بی‌ماند باستانی به صورت مناسب محافظت نشد، بلکه آسیب‌هایی نیز وارد شد؛ اما این سایت به پرجاذبه‌ترین نقطه خوزستان برای گردشگران داخلی و خارجی بدل شده است. بر اساس آمارهای موجود از تعداد بلیت‌های به فروش رفته سایت‌های تاریخی سازه‌های آبی در سال ۱۳۸۸ بیش از ۲۳۰ هزار نفر گردشگر از شوشتر بازدید کرده‌اند که از این میان ۹۳۵ نفر را گردشگران خارجی تشکیل می‌دادند. روند استقبال گردشگران از شوشتر و سازه‌ها را اگر بررسی کنیم نشانه‌هایی از افزایش اشتیاق برای دیدن این مجموعه را می‌توان پیدا کرد، فقط در فروردین ماه سال گذشته ۷۲ هزار و ۴۰۰ بلیت به بازدیدکنندگان آبشارهای شوشتر فروخته‌شده، این روند در اولین ماه بهار امسال جهش چشمگیری داشت، به شکلی که آمار بازدیدکنندگان سازه‌های آبی در فروردین ۱۸۰ هزار بود. علاوه بر این در همین ماه ۱۲۴ هزار نفر نیز برای دیدن آبشارهای این مجموعه بلیت تهیه کرده بودند که در مقایسه با آمارهای سال قبل رشد دو برابری را نشان می‌دهد. سازه‌های آبی شوشتر مجموعه‌ای شامل ده‌ها آسیاب که بزرگ‌ترین مجموعه صنعتی تا پیش از انقلاب صنعتی به شمار می‌رفت و با استفاده از آب در ساخت محیطی برای زندگی براساس شرایط اقلیمی، با ایجاد شبکه‌های زیرزمینی در زیر شهر، یکی از هوشمندانه‌ترین اشکال معماری شهری آبی را ساخته است. وجود همین ویژگی‌ها موجب ثبت سازه‌های آبی شوشتر در فهرست جهانی آثار تاریخی یونسکو شد تا «شهر موزه» تاریخی شوشتر برای جهانیان نیز شناخته شده‌تر شود. بر اساس همین آمارها مجموعه سازه‌های آبی پربیننده‌ترین سایت تاریخی استان پراثر خوزستان شد، اما با این وجود هنوز هم این شهر آن‌گونه که باید برای میزبانی از علاقه‌مندان یک اثر جهانی آماده نیست؛ نبود هتل و مراکز اقامتی مناسب و بروز معارض‌های شهری از عمده‌ترین مشکلات موجود بر سر راه این مساله هستند، اگرچه با ثبت سازه‌های آبی در فهرست آثار جهانی یونسکو موقعیت و جایگاه شهر به لحاظ پارامترهای گردشگری ارتقا‌فرآوانی یافته است، اما هنوز آن‌گونه که باید شوشتر و جذابیت‌های آن به اندازه کافی به مردم دنیا و حتی کشور خودمان ایران معرفی نشده است. کمبود امکانات اقامتی تنها مشکل مجموعه باستانی سازه‌ها و آبشارهای تاریخی شوشتر نیست، چه آنکه هنوز هم بسیاری از مسؤولان و شهروندان این شهر شناخت دقیق و درستی از جهانی شدن شهرشان ندارند، این را امین محمودزاده، رییس پایگاه سازه‌های آبی شوشتر به ما می‌گوید و می‌افزاید: ثبت شدن در فهرست جهانی یونسکو یک تیغ دو لبه است، علاوه بر اینکه می‌تواند یک اثر یا یک منطقه را معرفی کند، محدودیت‌ها و مشکلاتی را نیز با خود به همراه می‌آورد که شاید برای برخی ناخوشایند باشد.

رییس پایگاه سازه‌های آبی شوشتر می‌گوید: برای مدیریت و محافظت از مجموعه سازه‌ها در شوشتر ادارات و نهادهای مختلفی مانند شهرداری، فرمانداری و اداره آب و فاضلاب و… دخیل هستند، همین مساله ممکن است اصطکاک‌کنایی را میان ما و برخی مسؤولان یا برخی از شهروندان بوجود بیاورد. با این همه اما خوشبختانه نگاه مردم بعد از ثبت جهانی سازه‌ها بسیار تغییر کرده و آنها بسیار حساس‌تر شده‌اند، ما از شهروندان تماس‌های زیادی داریم که نسبت به مراقبت و محافظت از مجموعه تاکید می‌کنند یا خبری می‌دهند.

محمدعلی شرف‌الدین، پژوهشگر و تاریخ‌شناس شوشتری اما با انتقاد از وضعیت آبشارهای شوشتر و کاهش منابع آبی تأمین‌کننده آب مورد نیاز آبشارها می‌گوید: کمبود آب در سازه‌ها از اصلی‌ترین مشکلات سازه‌ها است، این روزها بوی تعفن سراسر این سازه‌ها و آبشارهای تاریخی را فرا گرفته است. شرف‌الدین می‌افزاید: احداث سدهای فراوانی روی رودخانه‌های خوزستان، بروز خشکسالی و کاهش بارش‌ها، منابع آبی تغذیه‌کننده آبشارها و سازه‌های تاریخی شوشتر را به شدت کاهش داده است، در حالی که میزان آبی که در گذشته در این مجاری روان بود بیش از ۴۵ آسیاب را می‌چرخاند. همچنین تا چند سال پیش رودخانه‌های موجود در شوشتر محل مناسب و زیبایی برای شنا و ماهیگیری بود و آبی سالم و بهداشتی نیز داشت. این پژوهشگر که اولین اداره‌کننده میراث فرهنگی شوشتر بود در ادامه با اشاره به وضعیت سابق آبشارهای سازه‌های آبی می‌گوید: من عکسی از حدود صد سال پیش این سازه‌ها را دارم که یک خانم فرانسوی آن را گرفته است؛ به قدری آب این آبشارها زیاد است که وضعیت کنونی هر بیننده‌ای را به گریه می‌اندازد، اما این همه اما هر ساله از میزان آب در جریان در این مجموعه کاسته می‌شود، علاوه بر این ورود فاضلاب شهری، فاضلاب برخی منازل نیز به صورت پراکنده با آب رودخانه باعث آلودگی بیش از پیش آب موجود در آن نیز شده است.

عکس: آرشین رامین شرق

■ انتقادات زیادی در مورد روند ساماندهی بافت تاریخی در شهر کرمان مطرح است و حتی برخی عنوان کرده‌اند که دیگر عملا از این بافت چیزی باقی نمانده است. به عنوان شهردار کرمان چه نظری در این مورد دارید و سیاست‌های شهرداری در قبال بافت تاریخی شهر کرمان چیست؟

بافت تاریخی یکی از عناصر اصلی جامعه شهری در کرمان است و نمی‌توان آن را از این شهر جدا کرد چرا که هویت و ریشه این شهر است و بخش زیادی از داشته‌های شهر ما و افتخاراتش به این بافت بر می‌گردد. این که به وضعیت فعلی بافت تاریخی کرمان و عملکردهای صورت گرفته در آن با نگاه صرفا انتقادی نگاه کنیم درست نیست و در ضمن نمی‌توانیم برای این بافت دلسوزی کنیم و در مورد آن حرف بزنیم اما در مورد آن عملکرد ما نیستیم.

برای حفظ و رونق این بافت باید مانند یک جراحی دقیق و حساب شده عمل کنیم و از ابزار مناسب با تانی و کارشناسی شده و با آینده نگری استفاده نماییم. در این حال یک موضوع مهم در مورد بافت تاریخی بحث اقتصادی است که در این مورد باید خودمان را جای ساکنان آن منطقه بگذاریم و به گونه‌ای فعالیت کنیم که برای حفظ انگیزه ساکنانش برای ماندن در این بخش شهر، رشد اقتصادی معقولی در مورد زمین و مسکن آن فراهم باشد. به نظرم به بافت تاریخی باید نگاه متعادلی داشت و به این صورت که داشته‌های تاریخی خود را در حدامکان حفظ کنیم و این فعالیت به گونه‌ای باشد که برای ساکنان این شهر ارزش افزوده داشته باشد. در سالیان گذشته برخورد با بافت تاریخی به گونه‌ای بوده است که انگار ظرفهای بلور ارزشمند در دست مسؤولان بوده است که در مسیر حرکت به دلیل خستگی به مرور زمان تعدادی از آنها از دستشان افتاده و از بین رفته است. در واقع این عناصر تاریخی در شهر کرمان از بین رفته است و نستعلیق و مرثیه‌سرایی کرده‌ایم. شهر کرمان بافت تاریخی و وسیعی دارد که مساحتی حدود ۴۵۰ هکتار را شامل می‌شود. یک سری عوامل طبیعی مثل زلزله روی این بافت خشت و گلی در طول تاریخ اثر گذاشته و باعث تخریب بخش‌هایی از آن شده که باعث شده این قسمت‌ها خالی از سکنه شود و جای ساکنین اصلی آن را روستاییان مهاجر و در حد وسیعی افغانه ساکن کرمان گرفته‌اند. از سوی دیگر بالا آمدن آب‌های زیرزمینی و بخش‌های زیادی از بافت تاریخی کرمان به تخریب و مشکلات دامن زده است. از سوی دیگر ساختار ساختمان‌ها و کوچه‌ها و معابر با آنچه که با زندگی امروز مردم همخوانی دارد در تضاد است و چون به مرور زمان این ساختارها اصلاح نشده است و در مورد اعمال تغییرات مورد نیاز در آن سختگیری کرده‌ایم؛ مردم مجبور شده‌اند از زندگی در بافت قدیمی شهر کرمان دست بکشند و بدین ترتیب تخریب زیادی هم به وجود آمده است.

■ برای تغییر این وضعیت در بافت قدیم چه کرده‌اید؟

ببینید ما در سال‌های گذشته در بافت قدیم طرح تفصیلی مصوب نداشتیم تا اینکه دو سال پیش این طرح تصویب و ابلاغ شد که اتفاق بسیار مهمی است. در کنار آن سازمان میراث فرهنگی و شهرداری کرمان به تعاملی رسیده‌اند که در بخشی از حریم‌های میراث تجدید نظر شود و نگارش نویی به حریم‌ها صورت گیرد. در بخشی از کاربری‌های هم تجدیدنظر می‌شود تا برای برخی از آثار و بناهای موجود ارزش افزوده به وجود آید، مثل حمام وکیل که به چایخانه و رستوران تغییر کاربری داد و به خاطر همین ارزش اقتصادی به خوبی بنای آن حفظ شد.

چند کار مهم دیگر هم انجام شده است از جمله آغاز پروژه بزرگ گودال خشتمال‌ها که تحول بزرگی در بافت تاریخی کرمان ایجاد می‌کند که با شرکت‌های عملی برای سرمایه‌گذاری به توافق رسیده‌ایم و در مراحل آغازین کار هستیم. در این پروژه حدود ۱۸۰ میلیارد تومان سرمایه‌گذاری می‌شود و موتور محرکه‌ای برای رونق بخش‌هایی از بافت تاریخی مثل میدان ارگ و خیابان امام خواهد بود. پروژه مهم دیگر احیای قلعه دختر و قلعه اردشیر است که در بخش شرقی بافت تاریخی انجام می‌شود و تاکنون تملک اراضی منطقه توسط شهرداری انجام

عکس: آرشین رامین شرق

دلایل کندی اجرای پروژه‌های شهری در گفت‌وگو با شهردار کرمان

بی‌پولی در شهر کم‌درآمد

وحید قراایی، کرمان

گفت‌وگو با شهردار کرمان از موضوع وضعیت بافت تاریخی و به سرانجام نرسیدن این قصه، آغاز شد و خیلی زود به اعتبارات و منابع مالی تکافی رسید. بحثی که «بوالقاسم سیف‌اللهی» آن را عامل کندی روند ساماندهی این بخش مهم شهر کرمان دانست. نه ساماندهی بافت تاریخی که حتی کندی اجرای پروژه‌های شهری هم دلیل عمده‌اش کمبود منابع مالی عنوان شد؛ این دلایل باعث، وی ی‌گوید: «وضعیتی که داریم ناشی از مشکل بی‌پولی است.» اما شهردار کرمان به موضوعات دیگری هم پاسخ گفت. از اینکه شهرداری کرمان بی‌جهت درخت‌ها را قطع نمی‌کند تا تاکید بر استفاده از نظر صاحبانظران دانشگاهی برای اجرای طرح‌های شهری. در این میان موضوعی هم هست که باعث گلاجه او از رسانه‌هاست. «در روزهایی که دولت به حاشیه‌نشین‌ها آب و برق و گاز می‌داد و به حاشیه‌های شهر اضافه می‌کرد رسانه‌ها اعتراض نکردند و تحلیلی ارایه ندادند و صدای اعتراض ما را هم منعکس نکردند.» و حالا او می‌گوید آن روند باعث شده است حاشیه‌نشین‌های کرمان دو برابر شوند و به صد هزار نفر برسند…

شده است و روال کار به خوبی در حال انجام است. در داخل بافت هم به صورت پروژه‌ای در حال فعالیت هستیم و پروژه‌های میلاده، هتل وکیل و فتحعلی‌شاهی نمونه‌هایی از آن هستند که با پایان آنها تغییرات بزرگی در وضعیت بافت تاریخی کرمان به وجود می‌آید.

دارد با یک مدیریت دیگر سیاست‌ها عوض شود و دیگر این وضعیتی که تعریف شده تداوم نیابد…

در مورد این نظر شما باید بگویم در این زمینه ما باید سرمایه‌گذاری از سوی دولت صورت گیرد یا بخش خصوصی. یکی از مشکلات اساسی ما همین کمبود منابع دولتی است. بهتر است عنوان کنیم که اصل مشکل منابع مالی محدود شهرداری

با سازمان میراث فرهنگی است. پس دولت نمی‌تواند منابع بیاورد. اصلا یکی از دلایل کندی کار در بافت‌های تاریخی کشور همین وضعیت محدودیت منابع دولت است. اما اینکه بنشینیم تا یک بخش خصوصی پولدار هم بیاید و یک سرمایه‌گذاری کلان کند و بافت تاریخی کرمان را یک شبه از این رو به آن رو کند، دور از واقعیت است. پس باید با امکانات و منابع موجود و توانایی فعلی بخش خصوصی به جلو حرکت کنیم و نمی‌توانیم در این زمینه رویاپردازی کنیم؛ اما در مورد نگارنی دوم شما هم باید عنوان کنم آنچه در کرمان اتفاق می‌افتد پروژه‌های مصوب در قالب طرح تفصیلی بافت قدیم است و شهردار و استاندار بعدی کرمان هم نمی‌توانند آنها را تغییر دهند. هر کس که در راس مجموعه‌های اجرایی و شهری باشد این پروژه‌ها را اجرا می‌کند و قرار نیست با سیاست‌های شخصی افراد انجام آنها دچار تغییر و خلل شود. مثلا طرح قلعه دختر و قلعه اردشیر مصوب شورای عالی شهرسازی است و در طول دوره فعالیت سه شهردار در کرمان بدون تغییر در این مصوبه در حال پیگیری و انجام است. به هر صورت همانطور که گفتیم به دلیل محدودیت منابع نمی‌توان سرعت زیادی در انجام این پروژه‌ها داشت و تحول سریع امکان‌پذیر نیست.

بزرگ گودال خشتمال‌ها که تحول بزرگی در بافت تاریخی کرمان ایجاد می‌کند که با شرکت‌های عملی برای سرمایه‌گذاری به توافق رسیده‌ایم و در مراحل آغازین کار هستیم. در این پروژه حدود ۱۸۰ میلیارد تومان سرمایه‌گذاری می‌شود و موتور محرکه‌ای برای رونق بخش‌هایی از بافت تاریخی مثل میدان ارگ و خیابان امام خواهد بود. پروژه مهم دیگر احیای قلعه دختر و قلعه اردشیر است که در بخش شرقی بافت تاریخی انجام می‌شود و تاکنون تملک اراضی منطقه توسط شهرداری انجام می‌شود و یابیند صحبتی در کلاس دانشگاه انجام می‌شود

عکس: آرشین رامین شرق

در کرمان یک مساله مهم است. مثلا طرح تعریض خیابان استقلال چندسالی است که جریان دارد ولی هنوز به پایان نرسیده و بخش‌های زیادی از این خیابان هم سال‌هاست که پیاوه رو ندارد…

صراحتا باید بگویم این وضعیت ناشی از بی‌پولی است. برای روشن‌تر شدن این موضوع باید بگویم کل بودجه شهرداری‌های کشور در سال گذشته ۲۰۰هزار میلیارد تومان بوده است. از این مبلغ هشت‌هزار میلیارد تومان متعلق به شهرداری تهران است، ۹ هزار میلیارد تومان هم سهم شهرداری‌های کلان‌شهرها بوده است و سه‌هزار میلیارد تومان سهم بقیه شهرها بوده است. سهم شهرداری‌های کل استان کرمان ۲۰۰میلیارد تومان است که از آن میان سهم شهرداری کرمان ۱۲۵میلیارد تومان بود و این رقم در مقابل بودجه سه هزار میلیارد تومانی شهرداری اصفهان رقمی نیست. در این شرایط است که تعریض خیابانی مثل استقلال در کرمان زمان زیادی می‌برد یا در چهارراه احمدی و سایر خیابان‌ها.

وضعیت در آندزایی شهرداری در شهری مثل کرمان چگونه‌است؟

سوال خوبی است. ببینید اقتصاد در کرمان بر پایه کشاورزی و معدن است و شهرداری نه از کشاورزی که خودش ورشکسته است می‌تواند عوارض بگیرد و نه از معدن. شهرهایی که بر مبنای صنعت یا خدمات پایه‌گذاری شده‌اند می‌توانند درآمد کافی از دریافت عوارض و صدور پروانه برای شهرداری داشته باشند. همین است که تعریض یک خیابان در کرمان و رساندن آن به شرایط مطلوب ۱۵-۱۴سال طول می‌کشد اینها ناشی از مشکل بی‌پولی است. بحث حاشیه‌نشینی در کرمان همچنان رو به گسترش است. **در این شرایط فکر نمی‌کنید خدمات‌رسانی ناگهانی دو سال پیش دولت به حاشیه‌نشین‌ها در کرمان که در خارج از مرزهای شهر به صورت غیرقانونی سکنی گزیده بودند این وضعیت را تشدید کرده است؟**

اتفاقا در این زمینه بنده از رسانه‌های جمعی استان کرمان بسیرا گرایه‌مندم چرا که در روزهایی که دولت به حاشیه‌نشین‌ها و ساکنان غیرقانونی، آب و برق و گاز می‌داد و عملا به حاشیه‌های شهر اضافه می‌کرد، رسانه‌های محلی اعتراض نکردند و تحلیلی ارایه ندادند و صدای اعتراضی ما را منعکس نکردند. آن روزها ۵۰هزار حاشیه‌نشین در کرمان زندگی می‌کرد و حالا جمعیتشان دو برابر شده و به ۱۰۰هزار نفر رسیده‌است. این اتفاق خیانت بزرگی بوده و ساکنان قانونی شهر کرمان و کسی شنایش در نیامد. حالا هزار و یک مساله فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی در حاشیه‌ها وجود دارد که حل آن هم از عهده هر کسی بر نمی‌آید.

با وضعیت فعلی امکان بهتر شدن اوضاع کرمان از لحاظ ساختار شهری وجود دارد؟

نباید ناامید باشیم. در سه ساله که در شهرداری بودام خیلی از مواردی که پیش‌بینی می‌کردیم محقق شده و کم‌کم مشکلات شهر حل می‌شود. البته با شکاف درآمدی و بودجه‌ای شهرداری‌ها در کشور این روند در شهری مثل کرمان کند خواهد بود. مردم کرمان هم حرکت رو به جلویی برای رساندن شهرشان به وضعیت بهتر دارند. البته نمی‌گویم مثل مشهد و تبریز و اصفهان که شهرت ولی فاصله‌ها کمتر خواهد شد.

■ **سرانجام تریمینال شهر کرمان به کجا رسید. سال‌هاست که شهری مثل کرمان یک پایانه مسافربری مناسب ندارد.** خوشبختانه تریمینال شهر کرمان هم در مراحل پایانی ساخت است و محوطه‌سازی آن در حال انجام است و به محض پایان محوطه‌سازی افتتاح می‌شود. پیش‌بینی می‌کنیم تا پایان سال این اتفاق بیفتد.

■ **و سوال پایانی این است که هدفمندسازی بارانه‌ها چه تاثیری بر هزینه‌های شهرداری کرمان داشت؟**

ارزایی تاثیر هدفمندی بارانه‌ها بر هزینه‌های شهرداری کار پیچیده‌ای است اما تاثیر اجرای این قانون طبق برآوردهایی که داشته‌ایم این بوده که هزینه‌های ما را حداقل ۴۰ درصد افزایش داده است.

نگاه

بازار سیاه جذب مسافران در بلوار دانشجوی ایلام

■ ایستا:بلوار دانشجویدر ایلام در مسیر دانشگاه‌های پیام نور، آزاد اسلامی ایلام و علوم پزشکی قرار دارد و به همین دلیل مسیر پرترددی محسوب می‌شود، تاکسی‌هایی که برای سوار کردن دانشجویان جلو در این دانشگاه توقف می‌کنند، بسیار زیادند و برای سوار کردن مسافر از هیچ قاعده و قانونی تبعیت نمی‌کنند از طرفی این دانشگاه فاقد پارکینگ است و خودروهای اساتید، کارکنان و دانشجویان در این بلوار پارک شده است. این وضعیت تردد را در این بلوار با مشکلاتی مواجه کرده است.

سهیل رشنو، دانشجوی دانشگاه آزاد ایلام در این زمینه می‌گوید: بعد از پایان کلاس که می‌خواهیم به خانه برویم و درب دانشگاه می‌آییم با هجوم رانندگان تاکسی برای جذب مسافر مواجه می‌شویم که ما را به یاد تریمینال‌های قدیمی می‌اندازد؛ چرا که وضعیت تریمینال‌های کنونی بسیار سلمان یافته‌تر از مسافربران جلوی دانشگاه آزاد ایلام است. حسین عبدی، دیگر دانشجوی دانشگاه آزاد ایلام با بیان اینکه وضعیت مسافربری در جلوی درب این دانشگاه برای خود یک تریمینال جدید در ایلام شده است، بیان می‌کند: چرا مسؤولان دانشگاه آزاد برای این وضعیت نابسامان فکری نمی‌کنند؟ تریمینال دانشگاه آزاد شاید یکی دیگر از منابع درآمدی دانشگاه باشد!

رضا نجف زاده، دانشجوی دانشگاه آزاد ایلام نیز می‌گوید: اکثر اوقات دیده می‌شود که اساتید برای ورود خودروهایشان به داخل پارکینگ اساتید، دقایقی با رانندگان تاکسیی کلنجار می‌روند تا با جابه‌جا کردن تاکسی، مسیر برای ورود به داخل دانشگاه باز شود. وی افزود: تریمینال فعلی جلو دانشگاه باید مورد توجه مسؤولان قرار گیرد تا شاید آنها فکری برای این بی‌سامانی کنند، چون دانشگاه اصلا به فکر برطرف کردن این معضل نیست.

افشین مظفری، رییس سازمان تاکسیرانی استان در این زمینه اظهار کرد: ازدحام و بی‌سامانی تاکسی‌ها و مسافربران شخصی در جلوی درب اصلی دانشگاه آزاد ایلام علاوه بر اینکه به یک صحنه بسیار زشت تبدیل شده و در شان دانشگاه نیست، بلکه موجب ایجاد مشکلات عدیده‌ای برای ساکنان منازل مسکونی این بلوار و به ویژه دانشجویان این دانشگاه شده است. وی افزود: متأسفانه فعالیت مسافربران شخصی در این حوزه، موجب اعتراض شدید تاکسی‌ها شده که گاهی شاهد درگیری‌هایی بین رانندگان جلوی درب دانشگاه هستیم. مظفری با اشاره به اینکه کشمشش بین رانندگان برای جذب مسافر که اغلب دانشجویان هستند و آن هم از طریق هوار و فریاد زن صورت می‌گیرد، بیان کرد: برای جلوگیری از وقوع این رخدادها، انهمایی و رانندگی باید وارد عمل شود که با ساماندهی و تا حدودی تفکیک این افراد از وقوع این حوادث جلوگیری کند.

رییس سازمان تاکسیرانی استان خاطرنشان کرد: در جلسه هیات مدیره، قرار شد طرح ساماندهی تاکسی‌ها هر چه زودتر در جلوی درب اصلی دانشگاه آزاد اجرا شود تا این بازار سیاه جذب مسافر، آن هم جلوی درب اصلی یک مرکز آموزشی استان از بین برود. وی با بیان اینکه ازدحام و شلوغی بی‌سامان تاکسی‌ها در جلوی درب دانشگاه آزاد ایلام و از همه مهم‌تر نداشتن پارکینگ مختص دانشگاه و پارک حدود یک کیلومتری خودروهای دانشجویان در کنار بلوار دانشجو که گاها تا جلوی درب دانشگاه پیام نور نیز می‌رسد و باعث مشکلات بسیاری شده، تصریح کرد: اگر در ساعات کلاس به دانشگاه مراجعه کنید، خواهید دید که خیابان‌ها و کوچه‌های کناری دانشگاه نیز گنجایش و ظرفیت پارک خودروهای دانشجویان را ندارد که نیازمند تامل مسؤولان دانشگاه برای احداث پارکینگ اختصاصی است. مظفری احداث ایستگاه تاکسی در کنار دانشگاهی که در دستور کار قرار گرفته را برطرف‌کننده این مشکل اعلام و عنوان کرد: با پیگیری‌های صورت گرفته توسط تاکسیرانی امیدواریم این وضعیت ساماندهی شود.

راه‌اندازی کاروان راهیان نور در جنوب شرق کشور

■ فارس: رییس بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس گفت: به منظور معرفی حماسه‌ها و تلاش‌های شهدای منطقه سیستان و بلوچستان، کاروان راهیان نور جنوب شرق کشور راه‌اندازی می‌شود. محمد باقرزاده اظهار داشت: استان سیستان و بلوچستان نقش بسزایی در حفظ استقلال جمهوری اسلامی ایران داشته و در راستای این تلاش ماندگار خود شهدای زیادی را تقدیم انقلاب اسلامی کرده است. در این راستا در تلاشیم تا کاروان راهیان نور جنوب شرق کشور را برای معرفی داشته‌ها، حماسه‌ها و تلاش‌های شهدای این خطه از میهن اسلامی ما، راه‌اندازی کنیم. در این راستا باید مسؤولان سیستان و بلوچستان ضمن فراهم کردن زیرساخت‌ها، اهتمام جدی را برای عملی شدن این سیاست داشته باشند. باقرزاده عنوان داشت: کاروان راهیان نور توسعه ارتباطات انسانی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی را در بر خواهد داشت که به مرور زمان، زمینه‌ساز ایجاد امنیت پایدار با رویکرد فرهنگی در این خطه خواهد شد.